روزنامه سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، ورزشی صبح ایران • صاحب امتیاز و مدیرمسئول: مهدی رحمانیان • نشانی: میدان آرژانتین،خیابان الوند، کوچه آرشیا، پلاک ۶ • تلفن: ۹۲و۸۸۶۵۴۳۹۰ • نمابر: ۸۸۸۸۰۷۱۹ • تلفن آگهی‌ها: ۸۸۱۹۲۸۷۷ • تلفن امور مشترکین: ۸۸۲۰۹۵۹۳ • توزیع: شرکت‌پیام‌رسان پیروز تلفن: ۵- ۶۶۲۷۲۱۳۰ • چاپ: گلریز تلفن: ۶۶۷۹۵۴۴۲

روزنامه شرق

www.sharghdaily.ir
شنبه • ۲۴ بهمن ۱۳۹۴ • ۴ جمادی‌الاول ۱۴۳۷ • ۱۳ فوریه ۲۰۱۶ • سال سیزدهم • شماره ۲۵۱۹ • ۲۰ صفحه
اذان ظهر تهران ۱۲:۱۹ • اذان مغرب ۱۸:۰۲ • اذان صبح‌فردا ۵:۲۹ • طلوع آفتاب ۶:۵۳

روزنامه فردا

fardashargh@gmail.com

آچارکشی

خانه احزاب خانه شعبان بی‌مخ سابق

پوریا عالمی

● خانه سابق شعبون‌بی‌مخ، خانه احزاب شد. به همین مناسبت ما به کمک نعلبکی و کاغذ روح شعبون‌بی‌مخ را ظاهر و باهاش گفت‌وگو کردیم، این‌طوری:

آچارکشی: سلام استاد شعبون‌بی‌مخ. از اینکه خانه شما خانه احزاب شده چه حسی دارید؟

شعبون‌بی‌مخ: درِ خانه من همیشه به روی همه باز بوده. واسه من چیز جدید و عجیبی نیست.

آچارکشی: آیا فکر نمی‌کنید تبدیل خانه شما به خانه احزاب پیام خاصی داشته باشد؟

شعبون‌بی‌مخ: نه. ببینید من که بی‌مخ هستم. کسی هم که کار سیاسی می‌کند معلوم است که ... .

آچارکشی: که چی؟

شعبون‌بی‌مخ: هیچی، اگر کار سیاسی کنی و بخواهی کار حزبی هم بکنی که کاملا مشخص است که همان است. به نظر من اگر اسم آنجا را همان خانه بی‌مخ نگه دارند قشنگ‌تر است.

آچارکشی: آیا شما خودتان را دارای حزب یا رفتار حزبی می‌دانستید؟

شعبون‌بی‌مخ: نه‌پس. شما کار حزبی می‌کنید. من خودم شعبون استخون‌خور هستم و این یعنی حزب ما استخوان داشت، خار نداشت که توی چشم کسی باشد.

آچارکشی: فکر می‌کنید آینده احزاب چه شکلی خواهد شد؟

شعبون‌بی‌مخ: یکی هرروز می‌رفته پیش رئیس بانک و می‌گفته من‌رو توی قرعه‌کشی بانک، ماشین بنز برنده کن نه یک دستگاه پراید. بعد از شش‌ماه رئیس‌بانکه شاکی میشه میگه مرد حسابی تو اول برو حساب باز کن بعد بگو ماشین چی برنده بشی. حالا هم شما اول آن حزب را به من نشان بده بعد من بگم آینده‌اش چه شکلی خواهد شد.

آچارکشی: از وقتی که در اختیار ما قرار گذاشتید و در این فاصله ما را نخوردید ممنونیم.

شعبون‌بی‌مخ: برو بابا. الان مدل عوض شده. خوردن و کشتن کجا بود؟ در همین فاصله اسمت را از فهرست اصلاح‌طلب‌ها درآوردم تا پررو نشی، جوجه. مصاحبه با روح شعبون‌بی‌مخ هم‌زمان با جویده‌شدن نعلبکی احضارکننده روح پایان یافت.

کارتون خواب

فیروزه مظفری
firoozeh.mozaffari@gmail.com

در حاشیه درج آگهی های معاوضه برنج با ساختمان!

پشت جلد

شعارهای غیرخلاق!

کریم ارغنده‌پور

سخنگوی ائتلاف اصولگرایان، شعار انتخاباتی این ائتلاف را «معیشت، امنیت و پیشرفت» اعلام کرده است. در شگفت باید بود چگونه است که گروهی برای حدود یک دهه همه ارکان قدرت را به‌طور کامل در اختیار و امکان کسب بیشترین درآمد افسانه‌ای تاریخ کشور را داشته باز هم شعار بهبود معیشت مردم را می‌دهد! در سوی مقابل، شعار انتخاباتی اصلاح‌طلبان «امید، آرامش و رونق اقتصادی» اعلام شده است. با شنیدن این شعار می‌توان پرسید این امید و آرامش و رونق در کدام زمینه سیاسی فراهم خواهد شد؟ شعارهای انتخاباتی باید برآمده از گفتمان هر گروهی باشد. به عبارت دیگر بدون دیدن نام گروه، شعارهای انتخاباتی باید مرام و مسلک آن گروه را نمایندگی کند و به مردم، افق آینده آن گروه را نشان دهد درحالی‌که شعارهای فوق نه‌تنها راهبرد حاملان آن شعارها را نمایندگی نمی‌کند بلکه حتی اگر کلیت یا بخشی از آنها بین طرفین جابه‌جا شود، اتفاق عجیبی نخواهد افتاد! به نظرم الگوی شعار خوب انتخاباتی از این نظر مثلا «ایران برای همه ایرانیان» در دوران اصلاحات بود که به‌طور کامل گفتمان یک گروه را نمایندگی می‌کرد و امکان وام‌گیری طرف مقابل یا سوءبرداشت نداشت. امروز با توجه به شعارهای انتخاباتی باید گفت شعارسازان می‌دانند بیش از شعار و برنامه انتخاباتی بر زمینه‌های رأی‌آوری مجزایی متکی هستند: ائتلاف اصولگرایان بیش از آنکه متکی بر تبلیغ عمومی برای جمع‌آوری رأی باشد، به خاستگاه سیاسی خود تکیه دارد و اصلاح‌طلبان نیز اولا بر نهی و پرهیز از پاره‌ای تندی‌ها و خشونت‌طلبی‌ها و ثانیا بر رفع موانع از سر راه دولت.

از این رهگذر باید گفت به جای این شعارهای غیرخلاق، آرای هر دو جناح بیشتر از آنکه ایجابی باشد، سلبی است: ائتلاف اصولگراها دربرابر مسامحه‌کننده‌گان با غرب و نیز غیرخودی‌ها و اصلاح‌طلب‌ها در برابر برخی سطحی‌نگری‌ها و جزم‌اندیشی‌های غیرکارکردی، افتادن در هزینه‌های گزاف ناشی از راه‌های غیرعقلایی و شکاف بیشتر بین مردم و دولت. اینها ولی برای یک انتخابات مطلوب کافی نیست. شعارهای سلبی امکان ارزیابی‌های پس از آزمون را از بین می‌برد. همان‌طور که اصولگراها امروز باید پاسخ‌گوی تصمیمات خود در حمایت از دو دولت و سه مجلس قبل باشند، گروه مقابل هم باید رسما بگوید در زمینه‌های مختلف اقتصادی، اجتماعی و سیاسی چه برنامه‌ای دارد. می‌دانم که ممکن است گفته شود وقتی اصلاح‌طلبان به اندازه کافی نامزد برای معرفی ندارند، چگونه می‌توانند برنامه بدهند؟ آنها در مجموعه افرادی که معرفی می‌کنند حتی اگر یک نامزد اصلاح‌طلب هم باشد، باید بگویند آن نامزد در مجلس چه خواهد گفت و برای چه افقی تلاش خواهد کرد. راهیابی صرف فلان فرد و در برابر، عدم راهیابی فلان چهره کافی نیست. باور دارم که اصلاح‌طلبان با توانی که در مجموعه خود دارند، نباید از چنین امکانی دریغ کنند. این البته راه را بیشتر خواهد گشود. در روزهای آینده باید منتظر پاسخ این سؤالات بود.

واکنش

بازسازی چهره تفنگداران آمریکایی در راهپیمایی ۲۲ بهمن شهرقم:

احمدشیرزاد: تحقیر دشمن، مخالف و حتی کافر، جایز نیست

سعید برآبادی: عکس‌هایی از بازسازی چهره تفنگداران آمریکایی در راهپیمایی مردم قم، واکنش‌هایی در پی داشته است. با «احمد شیرزاد»، گفت‌وگو کردیم.

اولین احساسی که با دیدن این عکس‌ها داشتید چه بود؟

در فرهنگ قرآنی ما، تحقیر و مسخره‌کردن دیگران، حتی اگر دشمن، مخالف یا کافر باشند، شایسته نیست به‌طوری‌که خداوند در قرآن به مسلمانان گفته خدایگان ادیان دیگر را مسخره نکنید. حالا سؤال اینجاست که چرا چنین اتفاقی باید برای یک پرونده مختومه در حوزه سیاست خارجی بیفتد. اگر در بستر تبلیغات، بخواهیم وارد مسابقه تحقیر طرف مقابل شویم، از آنجایی که آن طرف، ابزارهایش قوی‌تر از ماست، احتمال برنده‌شدن ما پایین است. احترام متقابل میان ملت‌ها، اصلی اساسی و اخلاقی در دنیاست.

چنین برنامه‌ای بر اقتدار ما تأثیر می‌گذارد؟

در وهله اول این اتفاق، با معیارهای اخلاقی ما هم‌خوانی ندارد و مسلمان حق ندارد تحقیری را علیه دیگری روا دارد، از سوی دیگر، این نوع تحقیرها، احتمال عکس‌العمل از سوی طرف مقابل را به همراه خواهد داشت. روند این پرونده که تا به امروز، به نفع ما بوده، ممکن است با ادامه چنین اتفاق‌هایی، دیگر در راستای عزت ملی ما نباشد. به‌هرحال انتشار این تصاویر از راهپیمایی ۲۲ بهمن در شهر قم، بینندگان آمریکایی را خوشحال نخواهد کرد. نباید نتیجه‌ای که از تدبیر و هوشیاری خود گرفته‌ایم را از دست بدهیم.

به نظر شما، مخاطب پیام برگزارکنندگان این برنامه، دولت بوده است یا آمریکا؟

نمی‌توان برداشت کرد که هدف این اقدام، رساندن پیام خاصی به دولت بوده است. صرف‌نظر از انگیزه‌های ضددولتی این رخداد، من فکر می‌کنم ما با مشکل فقر فرهنگی در جناح افراط‌گرا مواجهیم به‌طوری‌که ایده‌های آنها در برخورد با چنین اتفاق‌هایی به حدی ته کشیده که به وضعیتی خلاف شأن ایرانی و اسلامی ما پناه می‌برند چراکه اگر جناح یا جمعیتی از غنای فرهنگی لازم برخوردار باشد، در عرصه سیاست داخلی و جناحی، دست به رفتارهای شعاری و اقداماتی از این قبیل نمی‌زند که مخالف با فرهنگ ایرانی مقتدر و صلح‌دوست باشد.